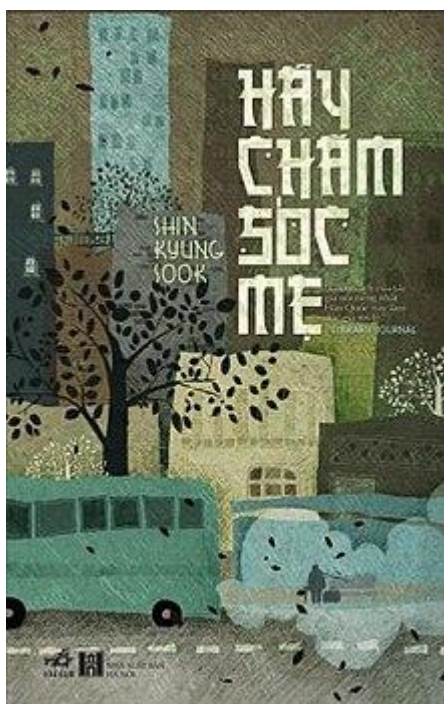

“Hãy Chăm Sóc Mẹ”

Cuộc sống bận rộn với hàng tá công việc phải hoàn thành, những cuộc hẹn, cuộc lần đi công tác, vv. Cuộc sống thành thị xô bồ và phức tạp, lắm lúc chúng ta quên đi quay về mái ấm gia đình và chăm sóc bố mẹ của mình. Chúng ta ngày càng trưởng thành, đồng thời họ cũng già đi. Chúng ta chỉ sống một lần, đừng để tháng ngày rồi đi, cơ hội chăm sóc cho bố mẹ mình cũng không còn. “Hãy Chăm Sóc Mẹ” của Shin Kyung-Sook đã làm lay động hàng triệu trái tim người con. Hãy yêu thương khi còn có thể!

Thông tin sách

Tác giả: Shin Kyung-sook

Minh họa bìa: Thái Mỹ Phương

Quốc gia: Hàn Quốc

Ngôn ngữ: tiếng Hàn

Ngày phát hành: Ngày 05 tháng 11 năm 2008

Bản tiếng việt: Lê Hiệp Lâm và

Lê Nguyễn Lê dịch

Nội dung câu chuyện xoay quanh sự việc người mẹ Park So-nyo bị mất tích tại sân ga tàu Seoul trong một dịp lên thành phố cùng người chồng để tổ chức cùng các con nhân dịp sinh nhật của họ. Ngay tại sân ga ấy, người mẹ đã bị thất lạc và chính người chồng cũng đã không hề hay biết về sự mất tích này. Mãi đến khi tàu di chuyển và rời ga, ông mới bàng hoàng nhận ra bà vợ của mình đã không lên tàu. Xuyên suốt tác phẩm, tác giả đã khắc họa rõ nét hình ảnh một người mẹ, một người vợ đảm đang, tần tảo và lúc nào cũng chịu thương chịu khó chăm sóc cho cả gia đình có 4 người con. Sau khi bà mất tích, diễn biến tâm lý của từng thành viên gia đình khá phức tạp. Tác giả phân tích chi tiết và đánh sâu vào tâm lý ăn năn, hối tiếc và xót thương của từng nhân vật, khiến cho độc giả chúng ta không giây phút nào kìm được nỗi xúc động. Hình ảnh người mẹ có dáng người mảnh khảnh, tóc muối tiêu, gò má cao, khi đi lạc mặc áo sơ mi xanh da trời, áo khoác trắng, váy xếp nếp màu be sau khi bị mất tích khiến không khỏi khiến chúng ta cảm thấy xót thương cho sự cố xảy ra không ý muốn này.

Sau khi người mẹ mất tích, tất cả những thành viên gia đình đều hết sức ngạc nhiên, bàng hoàng và tất bật tìm mọi cách để truy tìm dấu vết những nơi mà mẹ có thể sẽ đi qua. Họ in những tờ rơi có dán hình người mẹ lên, sau đó đi đến các nơi đông người ở ga tàu, khu trung tâm thương mại lớn để phân phát nhằm kêu gọi mọi người hãy để ý và quan sát xem mẹ có xuất hiện ở đâu không, đồng thời cũng không quên treo giải thưởng cho người nào tìm ra được người mẹ đã bị mất tích ở ga tàu Seoul. Từ khi nghe tin mẹ bị thất

lạc cho đến bây giờ, tất cả các thành viên đều không suy nghĩ được gì. Những ký ức tưởng chừng như quên lãng từ lâu bỗng chốc lại ùa về, khiến cho lòng tất cả những người con và người bố đều vô cùng khắc khoải và đau xót. Phải chăng, khi mẹ còn bên cạnh họ, họ lại xem như một điều dĩ nhiên, còn khi mẹ mất tích rồi, thì lại cảm thấy ăn năn và hối hận? Con người thường có xu hướng: Cái quý giá trước mắt thường thì sẽ không trân trọng, đợi đến khi mất đi rồi mới hối tiếc và níu giữ, nhưng trớ trêu thay, đến lúc ấy thì đã quá muộn màng. Đối với hình ảnh một người mẹ, khi nhắc đến bạn sẽ nghĩ đến điều gì? Trong phần đông tất cả, chúng ta đều nghĩ hình ảnh của người mẹ lúc nào cũng gắn liền với gian bếp. Mẹ là bếp và bếp cũng chính là mẹ. Nhưng có một điều quan trọng là, bạn có bao giờ nghĩ rằng, mẹ thích những công việc bếp núc ấy không? Chắc chắn, sau khi đọc xong câu chuyện về người mẹ trong quyển sách này, bạn sẽ không khỏi ngạc nhiên rằng, thật ra những người mẹ đều không thích quản quanh trong gian bếp. Có ai mà lúc nào cũng có thể xuống bếp mỗi ngày, nấu những món ăn cứ lặp đi lặp lại trong ngần ấy năm mà không cảm thấy chán nản và bức bối chứ? Nhưng điều mà một người mẹ vĩ đại trong mắt chúng ta vẫn thường hay làm là sự hy sinh cao cả. Vì lo cho những đứa con, muốn mỗi ngày trôi qua chúng đều có cơm ăn áo mặc đầy đủ, những món ăn đủ chất và lành mạnh thì tinh thần vực dậy của người mẹ lại càng mạnh mẽ vô cùng. Công việc bếp núc rất vất vả và chán chường lắm chứ, nhưng vì các con nên người mẹ cố gắng ngày quan ngày, rồi một cách vô thức, gian bếp gắn liền với hình ảnh tận tảo và đảm đang của người mẹ. Tình yêu thương lớn lao mà người mẹ dành cho con cái của mình là một điều hết sức thiêng liêng, nhưng đôi khi chúng ta lại xem những việc đó là vô cùng hiển nhiên. Cuộc sống xô bồ và bận rộn ngoài kia, đã bao giờ chúng ta dừng lại và dành thời gian để hỏi thăm sức khỏe của bố mẹ mình chưa? Vì bên ba ngoài xã hội nên có lúc ta vô tình bỏ qua hay không bận tâm hỏi thăm bố mẹ của mình, nhưng đợi đến khi họ già đi, hay có mệnh hệ gì thì có hối tiếc đi chăng nữa cũng không bao giờ kịp. Thông qua việc mẹ bị mất tích, các thành viên gia đình đều cũng rất bất ngờ vì mẹ cũng không biết chữ. Mỗi lần những người con từ thành phố gửi thư về, bà đều không thể đọc, bà chỉ biết nhờ người khác đọc to lên những dòng chữ trong bức thư. Khi nghe xong, lòng bà lại cảm thấy hân hoan và hạnh phúc biết bao. Ngoài ra, nếu không có sự cố lần này, có lẽ tất cả thành viên gia đình cũng không hề biết bà bị tai biến mạch máu não một lần rồi. Những cơn đau đầu cứ kéo đến, cơ thể mệt mỏi cùng với cảm giác đau đớn và khó chịu đang gặm nhấm mẹ từng ngày. Tuy vậy, mọi người đều thấy việc ấy chỉ là triệu chứng bình thường của một người già. Hình ảnh người mẹ lúc nào cũng yêu thương các con và người chồng của mình. Lúc nào cũng cặm cụi sớm hôm để lo cho các thành viên gia đình từ miếng cơm đến manh áo. Tất cả những việc trong nhà bà đều một tay quán xuyến, nhưng đợi đến khi bà mất tích rồi, tất cả mới phát hiện ra tầm quan trọng của bà trong lòng mỗi người như thế nào. Hy vọng sau khi đọc xong quyển sách này, những người con sẽ chăm sóc cho mẹ mình thật tốt!